

Rapport

Datum: 17 februari 2005
Rapportnummer: 2005/044

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het arrondissementsparket te Utrecht tussen september 2002 en maart 2003 informatie aan een derde heeft verstrekt met betrekking tot een tegen hem gerichte aangifte van mishandeling van 7 september 2002 en een daarop volgende rechtszitting.

Verder klaagt verzoeker erover dat de hoofdofficier van justitie te Utrecht bij brief van 5 februari 2004 heeft geweigerd om nader onderzoek te doen naar de wijze waarop deze derde de informatie heeft vernomen.

Beoordeling

I. Feiten

1. Op 7 september 2002 heeft mevrouw Z aangifte van mishandeling gedaan tegen verzoeker, haar toenmalige echtgenoot, X. De officier van justitie van het arrondissementsparket te Utrecht heeft verzoeker vervolgens opgeroepen voor een zogeheten TOM-zitting (Transactie-Omzitting) op 17 maart 2003.

Op 12 maart 2003 heeft de heer Y aangifte van mishandeling van zijn zoon Xx gedaan tegen verzoeker. De moeder van Xx, mevrouw Xy, is de huidige vriendin van verzoeker.

Voorafgaand aan zijn aangifte heeft de heer Y een brief gestuurd aan medewerkster S. van het arrondissementsparket te Utrecht, waarin hij de twee aangiften met elkaar in verband bracht en zich afvroeg of deze twee aangiften gevoegd konden worden behandeld.

De officier van justitie heeft hierop beslist dat de zaken niet gevoegd zouden worden behandeld op de TOM-zitting. Omdat verzoeker het aanbod tot het verrichten van een aantal uren taakstraf op de TOM-zitting niet heeft geaccepteerd, is hij gedagvaard voor de politierechter, door wie hij uiteindelijk is vrijgesproken. De zaak naar aanleiding van de aangifte van de heer Y tegen verzoeker is later geseponeerd.

II. Met betrekking tot de verstrekking van informatie aan derden

1. Verzoeker klaagt erover dat het arrondissementsparket te Utrecht tussen september 2002 en maart 2003 informatie aan een derde heeft verstrekt met betrekking tot de tegen hem gerichte aangifte van mishandeling van zijn ex-echtgenote van 7 september 2002 en de daarop volgende rechtszitting. Met de derde doelt verzoeker op de heer Y.

2. De minister van Justitie nam het standpunt in dat de klacht niet gegrond is. Volgens hem is niet gebleken noch aannemelijk geworden dat het parket Utrecht informatie over de

aangifte van mevrouw Z tegen de heer X aan de heer Y heeft verstrekt. Heel wel mogelijk, zelfs waarschijnlijk, is dat mevrouw Z, door een aantekening op het voegingsformulier op de hoogte is geweest van de datum van de TOM-zitting. De minister achtte het niet gepast te speculeren over de wijze waarop deze informatie door mevrouw Z of personen uit haar omgeving mogelijk is gedeeld met de heer Y of personen uit zijn directe omgeving. Wel wees hij erop dat mevrouw Xy op 8 mei 2003 had verklaard dat de heer Y via zijn zoon Xx van de eerste aangifte had vernomen.

Voorts is het volgens de minister voor de beoordeling van het optreden van het arrondissementsparket te Utrecht van belang dat, indien mevrouw Z op de hoogte is geraakt van de datum van 17 maart 2003 door een aantekening op het voegingsformulier, deze informatie door het parket is verstrekt aan een betrokkene en niet, zoals in de klachtformulering is opgenomen, aan een derde. Naar het oordeel van de minister is een dergelijke informatieverstrekking aan de aangever c.q. het slachtoffer in overeenstemming met de wijze waarop het Openbaar Ministerie aangevers van strafbare feiten tegemoet treedt.

3. Tijdens het onderzoek is medewerkster S. van het arrondissementsparket te Utrecht gehoord. Zij heeft verklaard dat inzake de tweede aangifte tegen verzoeker mevrouw Xy op 8 mei 2003 door de politie is gehoord. Uit het verslag van dit verhoor blijkt dat zij heeft verklaard dat de heer Y de informatie over de eerste aangifte had verkregen via hun zoon. Op welke wijze de heer Y vervolgens is geïnformeerd over de TOM-zitting, is S. onbekend. Zij had al haar aantekeningen erop nageslagen, maar had niets kunnen vinden wat erop zou kunnen duiden dat deze informatie van haar afkomstig was.

Voorts heeft S. verklaard dat zij voor het eerst telefonisch contact had gehad met de heer Y op 13 maart 2003, nadat hij aangifte had gedaan. Dit kon zij nalezen in haar aantekeningen. De heer Y benaderde haar telefonisch met de vraag of zijn aangifte kon worden gevoegd bij de andere aangifte van mevrouw Z.

Verder verklaarde S. dat zij niet wist hoe Y wist dat zij in deze zaak de behandelend parketsecretaris was. Wel kon zij meedelen dat zij in die tijd al jaren verbonden was aan het district Q, het district waarin de voorvallen hadden plaatsgevonden.

4. Tijdens het onderzoek is ook de heer Y gehoord. De heer Y heeft verklaard dat hij geen privacy-gevoelige informatie van het arrondissementsparket had verkregen. Hij had vanuit zijn kennissenkring vernomen dat verzoeker ook zijn ex-echtgenote, mevrouw Z had mishandeld. Zij had daar aangifte van gedaan bij de politie. Deze kennissen kenden Z, waardoor Y telefonisch contact met haar heeft kunnen opnemen. Hij heeft haar gevraagd of zij aangifte tegen verzoeker had gedaan, en wat het nummer van het proces-verbaal was. Y had de zaak vervolgens overlegd met de heer Hx van de politie Utrecht. Er heeft toen een bemiddelingsgesprek plaatsgevonden tussen verzoeker, zijn vriendin mevrouw Xy, en politieambtenaar Zo. Uit dit gesprek is Y gebleken dat verzoeker had meegedeeld

dat de zaak tegen hem ten aanzien van de aangifte van mevrouw Z, was geseponeerd. Toen Y dit besprak met zijn kennissen, is hem meegedeeld dat dit helemaal niet zo was. Voorts deelden zij mee dat verzoeker nog moest voorkomen.

Hierop heeft Y wederom contact gezocht met mevrouw Z. Zij deelde hem mee dat de zaak inderdaad niet was geseponeerd, en dat verzoeker moest voorkomen bij de officier van justitie op 17 maart 2003. Vanuit zijn beroep wist Y dat dit dan een TOM-zitting moest zijn. Y heeft vervolgens bij brief van 7 maart 2003 het parket aangeschreven, omdat hij van mening was dat het parket van zijn aangifte eveneens op de hoogte moest zijn.

5. Gelet op de verklaring van de heer Y dat hij de informatie over de aangifte en de rechtszitting heeft verkregen van de ex-echtgenote van verzoeker, en niet van het arrondissementsparket te Utrecht, en gelet op de verklaringen van medewerkster S. van dit arrondissementsparket dat zij geen informatie aan Y heeft verstrekt, is aannemelijk geworden dat het arrondissementsparket te Utrecht geen informatie aan Y heeft verstrekt met betrekking tot de tegen verzoeker gerichte aangifte van mishandeling van 7 september 2002 en de daarop volgende rechtszitting. Nu ervan moet worden uitgegaan dat de onderzochte gedraging niet heeft plaatsgevonden, mist de klacht feitelijke grondslag.

III. Met betrekking tot de weigering tot het doen van nader onderzoek

1.1 Verder klaagt verzoeker erover dat de hoofdofficier van justitie te Utrecht bij brief van 5 februari 2004 heeft geweigerd om nader onderzoek te doen naar de wijze waarop deze derde de informatie heeft vernomen. Deze brief van 5 februari 2004 bevatte een oordeel over een klacht van verzoeker.

1.2 In deze brief liet de hoofdofficier van justitie weten dat het Openbaar Ministerie geen informatie verstrekt aan willekeurige derden. Of de heer Y door een medewerker van het parket per abuis toch telefonisch enige informatie is verschaft, was op dat moment niet meer te achterhalen, aldus de hoofdofficier van justitie.

Verder deelde de hoofdofficier van justitie aan verzoeker mee dat verzoeker tijdens een hoorzitting van 16 januari 2004 had aangegeven dat de heer Y een kennis heeft, welke werkzaam is als psychologe of psychiater bij de politie in Den Haag. Verzoeker had daarbij niet uitgesloten dat de heer Y via deze kennis informatie zou kunnen hebben verkregen. Op de vraag van verzoeker of het Openbaar Ministerie niet aan de heer Y kan vragen op welke wijze hij de informatie heeft vernomen, antwoordde de hoofdofficier van justitie ten slotte in zijn brief dat er geen sprake was van een begin van een strafbaar feit, en dat hij daarom geen mogelijkheden voor het Openbaar Ministerie zag om nader onderzoek te verrichten en de heer Y en/of politie Haaglanden of anderen hierover te bevragen.

3. De minister van Justitie achtte de klacht ten aanzien van dit onderdeel niet gegrond. Gelet op het feit dat niet is komen vast te staan en evenmin aannemelijk is geworden dat

het parket Utrecht een rol heeft gespeeld bij de informatieverstrekking aan de heer Y over de behandeling van de aangifte van mevrouw Z en ook niet is gebleken van enig strafbaar feit ten gevolge waarvan de heer Y over de TOM-zitting van 17 maart 2003 zou zijn geïnformeerd, acht de minister van Justitie het juist dat de hoofdofficier te Utrecht heeft geweigerd om nader onderzoek te doen.

4. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven. Uit dit behoorlijksvereiste vloeit voort dat indien een bestuursorgaan een serieuze klacht krijgt, het een degelijk onderzoek dient in te stellen naar de gegrondheid van de klacht.

5. De hoofdofficier van justitie heeft in antwoord op de klacht van verzoeker in haar brief van 5 februari 2004 de mogelijkheid genoemd dat de heer Y per abuis via het arrondissementsparket aan zijn informatie kan zijn gekomen. Nu de hoofdofficier van justitie vervolgens geen actie heeft ondernomen om hiernaar onderzoek te doen en dit bij de heer Y na te vragen, moet worden gesteld dat is gehandeld in strijd met het vereiste van actieve informatieverwerving. Dat hier geen sprake was van een strafbaar feit doet hieraan niet af.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het arrondissementsparket te Utrecht is niet gegrond ten aanzien van:

- het verstrekken van informatie aan derden;

gegrond ten aanzien van:

- de weigering om nader onderzoek te doen, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving.

Onderzoek

Op 27 februari 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer X te Ni., met een klacht over een gedraging van het arrondissementsparket te Utrecht.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Justitie, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Justitie verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd twee betrokken ambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Deze ambtenaren zijn tijdens het onderzoek gehoord. Ook is tijdens het onderzoek een getuige gehoord. Tijdens het onderzoek kregen de minister van Justitie en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De minister van Justitie en de betrokken ambtenaar deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. Op 7 september 2002 deed mevrouw Z aangifte van mishandeling tegen verzoeker, haar toenmalig echtgenoot. De officier van justitie van het arrondissementsparket te Utrecht riep verzoeker vervolgens op om op 17 maart 2003 op een zogeheten TOM-zitting (Transactie-OMzitting) te verschijnen.

2. Op 12 maart 2003 deed de heer Y aangifte van mishandeling van zijn zoon Xx tegen verzoeker. De moeder van de zoon, mevrouw Xy, is de huidige vriendin van verzoeker.

Voorafgaand aan zijn aangifte stuurde de heer Y een brief aan medewerkster S. van het arrondissementsparket Utrecht. Deze brief hield onder meer het volgende in:

"Betreft: parketnummer (...) X (verzoeker; N.o.); TOM-zitting 17 maart 2003

(...)

Het is mij bekend dat de heer X op 17 maart op de TOM-zitting verwacht wordt in verband met een door hem gepleegde mishandeling van mevrouw Z. Met die zaak heb ik geen bemoeienis.

Op vrijdag 17 januari 2003 was dezelfde verdachte betrokken bij de mishandeling van mijn zoon Xx. Ik heb over die zaak contact gehad met de politie in Ni., in de persoon van de heer Hx, dezelfde rechercheur die de aangifte van mevrouw Z heeft opgenomen. Ik zond hem een concept tekst voor de aangifte, die u hierbij aantreft. Xx heeft aan mishandeling uiteindelijk - voor zover thans waarneembaar - geen fysieke blijvende schade ondervonden; dat ligt natuurlijk anders voor de psychische component.

Met de heer Hx heb ik uitvoerig gesproken. Hij heeft mij gewezen op de mogelijkheid van bemiddeling door de politie. Die mogelijkheid heb ik aangenomen, omdat ik zou willen streven naar een herstel van de betrekkingen tussen Xx en zijn moeder. Er heeft - na enige tijd - een gesprek plaatsgevonden tussen de heer X (en mevrouw Z) en de heer Zo. van de politie Ni. In dat gesprek werd de mishandeling door de heer X ernstig gebagatelliseerd, en werd gesteld dat het uit huis zetten van Xx 'in goed overleg' zou zijn geschied. Ik heb mij erover verwonderd dat het uit huis zetten van een twaalfjarige - zonder jas en schoenen - 'in goed overleg' zou kunnen geschieden. In dit gesprek werd voorts aan de heer Zo. aangegeven dat de strafzaak tegen de heer X in verband met de aangifte van mevrouw Z zou zijn geseponeerd. De heer Zo. heeft dat als vaststaand aangenomen. De werkelijkheid blijkt echter anders te liggen, nu ik verneem dat de zitting voor 17 maart staat gepland.

Bureau jeugdzorg in Ni. (...) heeft zich ingespannen om de relatie tussen Xx en zijn moeder te herstellen. Die pogingen zijn - zo bleek mij op 28 februari jongstleden - mislukt; mevrouw Xy weigert de geboden hulp te aanvaarden en weigert Xx weer in zijn huis toe te laten. Zij acht zich niet in staat om voor Xx te zorgen en gaat niet in op de aangereikte alternatieven. Die kwestie zal ik in het civiele circuit moeten oplossen, ik val u daar niet mee lastig.

Nu duidelijk is dat er van herstel van de betrekkingen tussen Xx en zijn moeder geen sprake meer zal zijn is de barrière om de aangifte tegen de heer X door te zetten komen te vervallen. Ik zal die aangifte dus ook doen, ik heb daartoe een afspraak met de heer Zo. gemaakt voor 12 maart aanstaande. De heer Zo. heeft mij echter heden aangegeven dat hij niet in staat zal zijn om de aangifte uit te werken en aan u aan te bieden voor 17 maart 2003.

Mogelijk plaatsen deze nieuwe feiten de behandeling van de zaak tegen de heer X in een ander perspectief. Ik weet niet of er mogelijkheden zijn om beide aangiftes - maar dan in een later stadium - gevoegd te behandelen. Indien u daartoe mogelijkheden ziet hoor ik graag van u, opdat ik van mijn kant - dan de daarvoor noodzakelijk stappen kan zetten."

3. De officier van justitie besliste hierop dat de zaken niet gevoegd zouden worden behandeld op de TOM-zitting.

Omdat verzoeker het aanbod tot het verrichten van een aantal uren taakstraf op de TOM-zitting niet accepteerde, werd hij gedagvaard voor de politierechter, door wie hij uiteindelijk werd vrijgesproken. De zaak naar aanleiding van de aangifte van de heer Y tegen verzoeker werd later geseponeerd.

4. Verzoeker liet bij brief van 5 mei 2003 aan medewerkster S. van het arrondissementsparket te Utrecht onder meer het volgende weten:

"Het blijkt dat dhr. Y over meer informatie beschikt dan die uit het proces-verbaal van aangifte. In zijn verklaring van 12 maart 2003 verklaart dhr. Y onder andere:

- 'Het is mij op 20 januari 2003 bekend dat mevrouw Z op 7 september 2002 bij de politie Ni. aangifte heeft gedaan wegens tegen haar gerichte mishandeling'
- 'De heer X heeft enkele dagen op het politiebureau Ni. doorgebracht'
- 'Ik vernam dat de zaak 'Z' bij het parket Utrecht bekend is onder parketnummer (...), contactpersoon is mevrouw S. De heer X is uitgenodigd voor een TOM-zitting op 17 maart aanstaande'
- '...omdat ik heb vernomen dat de aangifte door mevrouw Z niet in een sepot is beëindigd...'

Graag verneem ik van u hoe het mogelijk is dat een willekeurige derde (op illegale wijze?) de beschikking krijgt over details van een nog lopende zaak en hoe deze ernstige schending van mijn privacy recht te zetten is."

5. Verzoeker diende bij brief van 18 september 2003 een klacht in bij de hoofdofficier van justitie van het arrondissementsparket te Utrecht. In deze klachtbrief staat onder meer het volgende vermeld:

"De kwestie in deze betreft het gegeven dat een vreemde (dhr. Y) in een door hem gedane aangifte (...) gebruik maakt van gegevens uit een nog lopende zaak die bij u bekend staat onder parketnummer (...), en waarin mijn ex-vrouw, mevr. Z, aangifte doet wegens vermeende mishandeling.

In de verklaring van 12 maart 2003 verklaart dhr. Y onder andere dat het hem bekend is dat 'De heer X is uitgenodigd voor een TOM-zitting op 17 maart aanstaande'. Tevens verklaart hij dat: '... omdat ik heb vernomen dat de aangifte door mevrouw Z niet in een sepot is geëindigd...'. Deze gegevens zijn strikt vertrouwelijk en waren ook niet bekend bij mijn ex; zeker niet vóór de betreffende TOM-zitting.

Ik heb mevr. S. (herhaaldelijk) gevraagd hoe het mogelijk is dat een willekeurige derde (op illegale wijze?) de beschikking krijgt over details van een nog lopende zaak en hoe deze ernstige schending van mijn privacy recht te zetten is. Als antwoord krijg ik de suggestie om dhr. Y maar eens te vragen hoe hij aan deze informatie komt.

Ik vind dit antwoord volstrekt onacceptabel en ik dien bij deze een klacht in over de gevolgde afhandeling van mijn vragen. Tevens verwacht van u alsnog een serieus antwoord."

6.1 De hoofdofficier van justitie van het arrondissementsparket te Utrecht reageerde bij brief van 7 november 2003 onder meer als volgt op de klacht:

"U beklagt zich over het feit dat u het parket Utrecht, in de persoon van mevrouw S., herhaaldelijk heeft gevraagd hoe het mogelijk is dat een willekeurige derde - de heer Y - de beschikking heeft gekregen over de details van een nog lopende strafzaak alsook hoe deze ernstige schending van uw privacy is recht te zetten en u vervolgens als antwoord de suggestie zou zijn gedaan om aan de heer Y te vragen hoe hij aan de betreffende informatie komt.

(...)

Voor zover uw klacht zich richt op de inhoud van het antwoord dat u van het parket Utrecht heeft gekregen op uw vraag hoe het komt dat de heer Y aan de betreffende informatie heeft kunnen komen en op welke wijze dit recht kan worden gezet, bericht ik u het navolgende.

Allereerst wijs ik u erop dat het Openbaar Ministerie geen informatie over (lopende) strafzaken verstrekt aan willekeurige derden.

Hoe de heer Y aan bedoelde informatie is gekomen is het parket Utrecht, zoals reeds bericht, niet bekend. Uit het proces-verbaal van verhoor d.d. 8 mei 2003 van mevrouw Xy (zie hierna, onder 6.2; N.o.) valt in ieder geval op te maken dat de heer Y via de zoon van mevrouw Xy van de aangifte van mevrouw Z jegens u, op de hoogte is geraakt. Het is het Openbaar Ministerie niet bekend op welke wijze de heer Y op de hoogte is geraakt van de overige informatie inzake de afdoening van deze aangifte. Er zijn verschillende mogelijkheden denkbaar. Zo is het niet ondenkbaar dat de heer Y op enig moment door een persoon binnen de betrokken families op de hoogte is gebracht van de informatie. Het kan ook zijn dat de heer Y per abuis door een medewerker van het parket Utrecht toch telefonisch enige informatie is gegeven. Echter, dit is in onderhavig geval niet meer te achterhalen nu er niet van elk gevoerd telefoongesprek een verslag wordt gemaakt.

Daarnaast zou het ook kunnen zijn dat de heer Y het een en ander heeft vernomen in het kader van de bemiddelingspogingen die hebben plaatsgevonden of in het kader van het verzoek van de heer Y om zijn aangifte te laten voegen met de reeds eerder gedane aangifte door mevrouw Z. Gelet op het vooroverwogene is u naar aanleiding van uw brieven naar mijn mening terecht medegedeeld dat het parket Utrecht het niet bekend is op welke wijze de heer Y op de hoogte van bedoelde informatie is geraakt en is terecht gesuggereerd dat de heer Y wellicht hier meer uitleg over kan geven. Ik acht uw klacht op dit punt dan ook ongegrond. Voorts merk ik op dat indien er in onderhavig geval vanuit zou dienen te worden gegaan dat de heer Y door een medewerker van het parket Utrecht op enig moment op de hoogte is geraakt van informatie over de afdoening van de andere aangifte jegens u, ik dit gelet op de verwevenheid van de zaken en families alsmede gelet

op het verzoek van de heer Y om de zaken gevoegd te laten behandelen en het feit dat de bedoelde informatie slechts de procedurele aspecten van de zaak betreft, niet onoverkomelijk acht. De heer Y kan gelet op de context van de situatie naar mijn mening niet als een willekeurige derde, zoals u stelt, worden aangemerkt."

6.2 In een proces-verbaal van verhoor van mevrouw Xy van 8 mei 2003, dat is opgemaakt door politieambtenaar Zo. van het regionale politiekorps Utrecht, is onder meer het volgende opgenomen:

"Mijn vriend is de allerlaatste man tegen wie aangifte wegens mishandeling gedaan zou mogen worden. Helaas is ook al eerder zo'n aangifte tegen hem gedaan. Weliswaar een valse aangifte, maar één met een enorme staart. Recht hebben en recht krijgen zijn verschillende dingen. Mijn ex-man weet van deze aangifte via mijn zoon en maakt daar nu gebruik van om mij dwars te zitten."

7. Hierop liet verzoeker bij brief van 8 december 2004 de hoofdofficier van justitie onder meer het volgende weten:

"Uw antwoord met betrekking tot de afhandeling van mijn klacht is voor mij volstrekt onacceptabel.

Naar nu blijkt heeft Dhr. Y pogingen ondernomen om zich in een tegen mij gerichte, toen nog lopende zaak te voegen. Hij heeft een gebeurtenis uit het verleden (17 januari 2003) aangegrepen om mij als recidivist aan te merken (...). Ik voel mij daardoor erg benadeeld, te meer daar zijn schrijven van schadelijke invloed moet zijn geweest op de opstelling van het OM in de TOM-zitting van 17 maart jl.

(...)

Nogmaals, ik voel mij niet alleen zeer ernstig in mijn privacy geschonden maar ook feitelijk benadeeld doordat dhr. Y vertrouwelijke informatie bleek te hebben en deze tegen mij heeft misbruikt.

Uw suggestie dat de heer Y per abuis door een medewerker van het parket telefonische informatie heeft ontvangen en dat dit niet meer te achterhalen is, is niet acceptabel. Verstrekking van vertrouwelijke informatie mag niet vrijblijvend en niet-traceerbaar zijn!

Ook uw stelling dat dhr. Y niet als willekeurige derde aan te merken is, bestrijd ik ten volle. Als iemand vertrouwelijke informatie uit een lopende zaak gebruikt om een eigen aangifte vorm te geven (een aangifte die pas twee maanden na de feitelijke gebeurtenis is ingediend en die niks te maken heeft met genoemde lopende zaak) en dan vervolgens op basis van overeenkomstigheid verzoekt om zijn zaak met de lopende zaak te laten voegen en als gevolg daarvan niet meer als willekeurige derde wordt gezien, is dat ongehoord en eveneens niet voor mij te accepteren.

Ik geef u in overweging om dhr. Y indringend te vragen hoe hij aan de gewraakte informatie komt!"

8. Het arrondissementsparket te Utrecht nodigde verzoeker uit voor een hoorzitting op 16 januari 2004 om zijn klacht te bespreken.

9.1 De hoofdofficier van justitie reageerde hierop bij brief van 5 februari 2004 onder meer als volgt:

"U geeft in uw brief van 8 december 2003 aan dat de heer Y heeft geprobeerd zijn aangifte tegen u gevoegd te laten behandelen met de zaak aangaande de eerste aangifte, die van mevrouw Z, tegen u. De heer Y zou de eerste aangifte tegen u hebben gebruikt om u als recidivist aan te merken. U voelt zich hierdoor benadeeld. U geeft aan dat het handelen van de heer Y schadelijke invloed moet hebben gehad op de opstelling van het Openbaar Ministerie tijdens de Taakstraf-zitting.

(...)

Mij is gebleken dat de kern van uw klacht luidt dat u van mening bent dat doordat de heer Y op de hoogte is geraakt van informatie inzake de aangifte van mevrouw Z jegens u, hij in staat is geweest de tweede aangifte te doen met alle gevolgen van dien.

Ik merk hierover op dat, zoals reeds in mijn brief van 7 november 2003 is vermeld, het Openbaar Ministerie niet weet hoe de heer Y op de hoogte is geraakt van bedoelde informatie. Ik heb nogmaals uitdrukkelijk navraag gedaan bij de behandelend parketsecretaris en zij heeft nogmaals aangegeven dat het haar niet bekend is, op welke wijze de heer Y aan de informatie is gekomen.

Ik stel vast dat er meerdere mogelijkheden zijn te bedenken waarop de heer Z aan de informatie heeft kunnen komen.

Zo is het niet ondenkbaar dat de heer Y door mevrouw Z of door andere personen binnen de betrokken families op de hoogte is gebracht. Uit het proces-verbaal van verhoor van mevrouw Xy van 8 mei 2003, valt immers op te maken dat de heer Y via de zoon van mevrouw Xy, op de hoogte is geraakt van de aangifte van mevrouw Z jegens u.

Tevens kan het zijn dat de heer Y in het kader van de bemiddelingspogingen, welke door de politie hebben plaatsgevonden, van de informatie op de hoogte is geraakt. Voorts kan het zijn dat de heer Y in het kader van zijn verzoek tot voeging van de zaken, op de hoogte is geraakt van enige informatie, hoewel uit het schriftelijk verzoek tot voeging van de heer Y van 7 maart 2003, binnengekomen ten parkette op 10 maart 2003, blijkt dat de heer Y reeds van bedoelde informatie op de hoogte is.

Zoals ik in mijn brief van 7 november 2003 reeds heb gesteld, verstrekt het Openbaar Ministerie geen informatie aan willekeurige derden. Of de heer Y door een medewerker van het parket per abuis toch telefonisch enige informatie is verschaft, is op dit moment niet meer te achterhalen. Er wordt niet van elk gesprek een telefoonnotitie gemaakt.

Ten slotte heeft u tijdens de hoorzitting van 16 januari 2004 aangegeven dat de heer Y een kennis heeft, welke werkzaam is als psychologe of psychiater bij de politie in Den Haag. U sluit niet uit dat de heer Y via deze kennis informatie zou kunnen hebben verkregen.

Op uw vraag of het Openbaar Ministerie niet aan de heer Y kan vragen op welke wijze hij de informatie heeft vernomen, antwoord ik u dat er geen sprake is van een begin van een strafbaar feit. Ik zie daarom geen mogelijkheden voor het Openbaar Ministerie om nader onderzoek te verrichten en de heer Y en/of politie Haaglanden of anderen hierover te bevragen.

(...)

Ik acht uw klacht op dit punt dan ook ongegrond.

(...)

Tevens blijf ik bij mijn standpunt, zoals verwoord in mijn brief van 7 november 2003, dat ik uw klacht dat het parket Utrecht uw brieven heeft beantwoord met de reactie dat het parket Utrecht het niet bekend is hoe de heer Y aan de informatie is gekomen, ongegrond acht."

9.2 Bij deze brief voegde de hoofdofficier van justitie een verslag van de hoorzitting omtrent de klacht van verzoeker op 16 januari 2004. In dit verslag is onder meer het volgende opgenomen:

"Aanwezigen:

de heer X (klager)

mevrouw Xy (partner van klager)

mevrouw Se. (klachtonderzoeker parket Utrecht, voorzitter van de hoorcommissie)

de heer N. (officier van justitie en lid van de hoorcommissie)

De heer X legt uit dat mevrouw Xy is meegekomen naar de hoorzitting omdat zij het eigenlijke doelwit is van de acties van de heer Y. Door aangifte tegen de heer X te doen zou de heer Y zijn ex-vrouw, mevrouw Xy, willen treffen.

(...)

De heer X geeft aan dat naar zijn mening de heer Y als een willekeurige derde is aan te merken en dat hem door het OM geen informatie zou mogen worden verschaft. De heer X geeft aan dat de heer Y in zijn aangifte gebruik heeft gemaakt van de eerste aangifte tegen hem. Als de heer Y niet in het bezit was geweest van bedoelde informatie dan zou hij nooit de tweede aangifte hebben kunnen doen met alle gevolgen van dien, aldus de heer X. De heer X geeft aan dat hij nu als een recidivist wordt aangemerkt, er veel buurtroddels zijn en dat zijn werk onder de problemen lijdt.

Mevrouw Xy legt uit dat de heer Y dit alles doet om haar - via de heer X - kapot te maken. Ook de kinderen worden hierbij betrokken.

De heer X legt uit dat de heer Y een kennis (...) heeft die als psychologe of psychiater werkzaam is bij de politie te Den Haag. De heer X geeft aan dat zij de heer Y wellicht aan informatie heeft geholpen.

De voorzitter geeft aan dat er, zoals in de brief van de hoofdofficier van justitie van 7 november 2003 staat vermeld, meerdere mogelijkheden zijn te bedenken waarop de heer Y aan zijn informatie kan zijn gekomen. De heer N. vraagt of klager inmiddels zelf al aan de heer Y heeft gevraagd hoe hij aan de informatie is gekomen. Mevrouw Xy antwoordt dat de verhoudingen dusdanig zijn verstoord dat dit geen optie meer is. Zij vraagt of het Openbaar Ministerie niet aan de heer Y kan vragen hoe hij aan de informatie komt. De voorzitter antwoordt dat er bekeken zal worden welke mogelijkheden/bevoegdheden het Openbaar Ministerie heeft om te achterhalen hoe de heer Y aan zijn informatie is gekomen.

De klacht van de heer X wordt vervolgens als volgt samengevat: De klacht van de heer X komt erop neer dat de heer X van mening is dat doordat de heer Y over bepaalde informatie beschikte inzake de eerste aangifte tegen de heer X, Y de tweede aangifte heeft kunnen doen alsook het verzoek tot voeging van de zaken heeft kunnen doen. Hierdoor heeft de heer Y de heer X schade toegebracht."

10. Verzoeker deelde de hoofdofficier van justitie bij brief van 26 februari 2004 nog onder meer het volgende mee:

"In uw brief noemt u vijf wegen via welke de heer Y aan de informatie over de aangifte van mevrouw Z kan zijn gekomen. Twee van die wegen liggen in mijn sfeer, drie van die wegen liggen in de sfeer van het Openbaar Ministerie. De heer Y beschikte in de volle breedte over de informatie inzake de eerste aangifte; justitiële stukken, nummers, data, persoonsnamen, van alles was de heer Y bekend. Noch mevrouw Z, noch Xx beschikten over al deze informatie. Zo wisten zij niet van alle ins en outs van de TOM-zitting, niet van mevrouw S. als contactpersoon van het parket, niet dat de politie ten onrechte de conclusie had getrokken dat de zaak geseponeerd was, etc. De heer Y moet dus wel via het Openbaar Ministerie aan de informatie zijn gekomen, of dit nu via zijn vriendin, een

parketmedewerker of de politie is geweest."

B. Standpunt verzoeker

Het standpunt van verzoeker staat samengevat weergegeven onder Klacht.

C. Standpunt minister

De minister van Justitie nam bij brief van 16 juni 2004 onder meer het volgende standpunt in:

"Naar aanleiding van de klacht heb ik het College van procureurs-generaal om inlichtingen gevraagd. In reactie op de klacht bericht ik u thans als volgt.

(...)

Verzoeker klaagt erover dat het parket Utrecht tussen september 2002 en maart 2003 informatie aan een derde (de heer Y) heeft verstrekt met betrekking tot een tegen hem gerichte aangifte van mishandeling van 7 september 2002 (de aangifte van mevrouw Z) en een daarop volgende rechtszitting (de TOM-zitting van 17 maart 2003).

Vooropgesteld zij dat niet vast is komen te staan en evenmin aannemelijk is geworden dat de heer Y voor het eerst van het parket heeft vernomen dat sprake was van een TOM-zitting op 17 maart 2003 waar de heer X zou dienen te verschijnen in verband met de aangifte van mishandeling van mevrouw Z.

Van belang hierbij is dat de heer Y op 7 maart 2003 een brief naar het parket Utrecht heeft gestuurd waaruit blijkt dat hij op de hoogte is van de TOM-zitting van 17 maart 2003 en dat hij eerst ná zijn aangifte een eerste telefonisch contact heeft gehad met de parketsecretaris. In het midden moet blijven of dit op 12 maart dan wel op 13 maart 2003 is geweest. In dit gesprek is tussen de betrokken secretaris en de heer Y, op zijn verzoek, gesproken over het voegen van de zaken op de TOM-zitting. Dat sprake was van een andere, eerdere, aangifte was hem toen al bekend.

Naar aanleiding van vragen (van een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman) tijdens de telefonische hoorzitting op 7 mei jl. (zie hierna, onder E.; N.o.), is navraag gedaan naar de wijze waarop mevrouw Z als slachtoffer is geïnformeerd over het verloop van de behandeling van haar aangifte. Gebleken is dat mevrouw Z op 5 maart 2003 een voegingsformulier toegezonden heeft gekregen met een begeleidende brief. In deze stukken staat niet de datum van de TOM-zitting vermeld. In de praktijk komt het voor dat rechtsboven op het voegingsformulier de datum van de TOM-zitting wordt vermeld, met het oog op een tijdige voeging ervan in het strafdossier indien het formulier wordt geretourneerd. Uiteraard wordt dit alleen gedaan als de datum van de TOM-zitting op het moment van het versturen van het formulier ook bekend is. In casu was dat het geval.

Beoordeling eerst klachtonderdeel

Er is niet gebleken noch aannemelijk geworden dat het parket Utrecht informatie over de aangifte van mevrouw Z tegen de heer X aan de heer Y heeft verstrekt. De klacht is in zoverre ongegrond. Heel wel mogelijk, zelfs waarschijnlijk, is dat mevrouw Z, door de aantekening op het voegingsformulier, op de hoogte is geweest van de datum van de TOM-zitting. Ik acht het niet gepast te speculeren over de wijze waarop deze informatie door mevrouw Z of personen uit haar omgeving mogelijk is gedeeld met de heer Y of personen uit zijn directe omgeving. Wel wijs ik erop dat mevrouw Xy op 8 mei 2003 heeft verklaard dat de heer Y via zijn zoon Xx van de eerste aangifte heeft vernomen.

Voor de beoordeling van het optreden van het OM te Utrecht is van belang dat, indien mevrouw Z op de hoogte is geraakt van de datum van 17 maart 2003 door een aantekening op het voegingsformulier, deze informatie is verstrekt aan een betrokkene en niet, zoals in de klachtformulering is opgenomen, aan een derde. Naar het oordeel van het College van procureurs-generaal is een dergelijke informatieverstrekking aan de aangever c.q. het slachtoffer in overeenstemming met de wijze waarop het Openbaar Ministerie aangevers van strafbare feiten tegemoet treedt. Dat niet standaard officieel bericht aan aangevers wordt gestuurd over de data van de TOM-zittingen doet daaraan niet af. Ik deel dit oordeel van het College.

Tweede klachtonderdeel

Verder klaagt verzoeker erover dat de hoofdofficier van Justitie te Utrecht bij brief van 5 februari 2004 heeft geweigerd om nader onderzoek te doen naar de wijze waarop deze derde de informatie heeft vernomen.

Gelet op het feit dat niet is komen vast te staan en evenmin aannemelijk is geworden dat het parket Utrecht een rol heeft gespeeld bij de informatieverstrekking aan de heer Y over de behandeling van de aangifte van mevrouw Z en tevens niet gebleken is van enig strafbaar feit ten gevolge waarvan de heer Y over de TOM-zitting van 17 maart 2003 zou zijn geïnformeerd, acht het College het juist dat de hoofdofficier te Utrecht heeft geweigerd om nader onderzoek te doen. Ik deel dit oordeel van het College. Samenvattend acht ik de klachten van de heer X ongegrond."

D. verklaring getuige

Op 19 april 2004 verklaarde getuige Y telefonisch tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman onder meer het volgende:

"Op 17 januari 2003 is mijn zoon Xx mishandeld door de heer X. Toen ik daar in mijn kennissenkring in Ni. over sprak, vroegen enkele vrienden of het de X was, die zij ook kenden. Nadat dit daadwerkelijk zo bleek, hebben zij mij verteld dat hij ook zijn ex-echtgenote had mishandeld. Zij had daar aangifte van gedaan bij de politie. Deze

kennissen kenden de ex-echtgenote, waardoor ik telefonisch contact met haar heb kunnen opnemen. Ik heb haar gevraagd of zij aangifte tegen de heer X had gedaan. Deze vraag heeft zij bevestigend beantwoord, en zij heeft mij op de hoogte gesteld van het PV-nummer van de aangifte.

Ik heb de zaak vervolgens overlegd met de heer Hx van de politie Utrecht. Deze politieambtenaar stelde mij voor om de zaak eerst via bemiddeling op te lossen. Er heeft toen een bemiddelingsgesprek plaatsgevonden tussen de heer X, zijn vriendin mevrouw Xy, en politieambtenaar Zo.

Uit dit gesprek is mij gebleken dat de heer X had meegedeeld dat de zaak tegen hem ten aanzien van de aangifte van zijn ex-echtgenote, was geseponeerd.

Toen ik dit besprak met mijn kennissen in Ni., werd mij meegedeeld dat dit helemaal niet zo was. Voorts deelden zij mee dat de heer X nog moest voorkomen.

Hierop heb ik weer contact gezocht met de ex-echtgenote van de heer X. Zij deelde mij mee dat de zaak inderdaad niet was geseponeerd, en dat de heer X moest voorkomen bij de officier van justitie op 17 maart 2003. Vanuit mijn beroep wist ik dat dit dan een TOM-zitting moest zijn. Ik heb vervolgens bij brief van 7 maart 2003 het parket aangeschreven, omdat ik van mening was dat het van mijn aangifte eveneens op de hoogte moest zijn.

Als u mij vraagt of ik enige privacygevoelige informatie over de zaak tegen de heer X heb verkregen van het arrondissementsparket te Utrecht, dan kan ik u zeggen dat dit niet zo is. Voordat ik mijn brief van 7 maart 2003 aan het parket stuurde, was ik van de informatie al op de hoogte via zijn ex-echtgenote. De medewerkster van het parket, mevrouw S., heeft het juist heel netjes gedaan.

Zij heeft mij duidelijk meegedeeld dat zij mij geen informatie kon geven, maar als ik het arrondissementsparket iets wilde meedelen dan kon ik dat schriftelijk doen. Het parket zal dan bezien wat met deze informatie zal worden gedaan.

Ook heb ik de informatie niet van de politie gekregen. Voordat ik met de politie over de mishandeling van mijn zoon Xx sprak, had ik al met de ex-echtgenote van de heer X gesproken."

E. verklaring betrokken ambtenaren s. en se.

Op 7 mei 2004 verklaarden betrokken ambtenaren S. en Se. telefonisch tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman onder meer het volgende:

"S.: Ten aanzien van het eerste deel van de klachtformulering kan ik u het volgende meedelen. Inzake de tweede aangifte tegen verzoeker is mevrouw Xy op 8 mei 2003 door

de politie gehoord. Uit het verslag van dit verhoor blijkt dat zij heeft verklaard dat de heer Y de informatie over de eerste aangifte heeft verkregen via hun zoon. (...)

Op welke wijze de heer Y vervolgens is geïnformeerd over de TOM-zitting, is mij onbekend. Ik heb al mijn aantekeningen erop nageslagen, maar ik heb niks kunnen vinden wat erop zou kunnen duiden dat deze informatie van mij afkomstig is.

Ik weet dus echt niet hoe de heer Y aan deze informatie is gekomen.

Se.: Het is inherent aan de aard van de werkzaamheden op het parket dat er zorgvuldig met gegevens wordt omgegaan en er geen informatie aan willekeurige derden wordt verstrekt. Als u mij vraagt waarop dit beleid is gebaseerd, kan ik u zeggen dat de Wet Bescherming Persoonsgegevens (Wbp) en de aanwijzing Wbp van het College van procureurs-generaal hiertoe de grondslag vormen.

S.: Als u mij vraagt wanneer ik voor het eerst telefonisch contact heb gehad met de heer Y, dan kan ik u zeggen dat dit op 13 maart 2003 is geweest, nadat hij aangifte had gedaan. Dit kan ik nalezen in mijn aantekeningen. De heer Y benaderde mij telefonisch met de vraag of zijn aangifte kon worden gevoegd bij de andere aangifte van mevrouw Z.

S.: Als u mij vraagt hoe de heer Y wist dat ik in deze zaak de behandelend parketsecretaris was, kan ik u zeggen dat ik dat niet weet. Ik kan u wel meedelen dat ik in die tijd al jaren verbonden was aan het district Q, het district waarin de voorvallen hebben plaatsgevonden, en dat ik eerder in deze zaak al telefonisch contact heb gehad met politieambtenaar Hx en mevrouw Z om hen te informeren over het straatverbod van verzoeker met Z toentertijd.

Als een willekeurig iemand in die tijd naar het parket belde en vroeg wie de zaken uit district Q behandelde, bijvoorbeeld voor het sturen van een brief, dan zou die persoon mijn naam als secretaris Q hebben doorgekregen.

(...)

S.: Als u mij vraagt of ik het aannemelijk acht dat de zoon van mevrouw Xy zijn vader ook heeft ingelicht over het exacte proces-verbaalnummer van de aangifte en de datum van de TOM-zitting, kan ik u zeggen dat ik niet weet wat er is gebeurd. Ik weet alleen dat mevrouw Xy op 8 mei 2003 heeft verklaard dat de heer Y via haar zoon de informatie over de eerste aangifte heeft verkregen.

In het algemeen kan ik opmerken dat een ieder die aangifte doet een kopie van zijn of haar aangifte meekrijgt van de politie en daar vervolgens naar eigen inzicht mee kan handelen.

Se.: Als u mij vraagt waarom de hoofdofficier van justitie in haar brief van 7 november 2003 aan verzoeker heeft meegedeeld dat het kan zijn dat een medewerker van het parket

Utrecht per abuis toch telefonische informatie heeft doorgegeven, kan ik u zeggen dat dit niet is meegedeeld met een speciale reden. Er is totaal geen aanleiding geweest om ervan uit te gaan dat een medewerker informatie heeft gegeven. Wij vinden echter dat wij dit nooit geheel kunnen uitsluiten, vandaar dat dit is meegedeeld.

Se.: Met betrekking tot het tweede onderdeel van de klacht verwijs ik u naar hetgeen hieromtrent is gesteld in de brief van de hoofdofficier van justitie aan verzoeker de dato 5 februari 2004."

f. reactie verzoeker

Verzoeker reageerde bij brief van 25 augustus 2004 onder meer als volgt:

"In reactie op de verklaringen van de minister van Justitie en de betrokken parketmedewerkers valt het vooral op dat men probeert goed te praten hoe Y aan zijn informatie is gekomen. Men onderzoekt niet alle mogelijke informatiebronnen. De wel genoemde bronnen worden niet geverifieerd.

Waar allen aan voorbij gaan is dat Y, mijn inziens kwaadwillig, Justitie gebruikt om zijn ex-vrouw dwars te zitten. Immers zijn aangifte is geen gevolg van de eigenlijke gebeurtenis op 17 januari 2003, maar van het gegeven dat zijn ex-vrouw niet wenst mee te werken aan wat hij wil (zo nodig schriftelijk te onderbouwen). Ook het moment van indienen lijkt gericht op het toebrengen van maximale schade aan mijn persoon, en daarmee indirect aan zijn ex-vrouw met wie ik sinds midden 2002 een relatie heb. Justitie lijkt te zijn gebruikt. En dit proces is nog steeds gaande, daar Y alweer de zoveelste zaak tegen zijn ex-vrouw heeft aangespannen.

In de verklaring van Y geeft hij aan dat hij alleen het PV-nummer van de aangifte heeft vernomen van mijn ex-vrouw, Z, en het gegeven dat ik 17 maart 2003 zou moeten voorkomen. Onbehandeld blijft hoe hij aan de overige informatie is gekomen: naam van de betrokken politieambtenaar, naam van de parketsecretaris, het feit dat de zitting van 17 maart 2003 een TOM-zitting zou zijn, het gerelateerde parketnummer, alsmede de inhoudelijke beschrijving van de gebeurtenis op 7 september 2002. Immers, de aangifte van Y toont verdacht veel overeenkomsten met de aangifte van mijn ex-vrouw.

Moet niet onderzocht worden hoe Y aan alle informatie is gekomen? Of mijn ex-vrouw informatie heeft doorgegeven, en zo ja welke. Of inderdaad de datum van de TOM-zitting van te voren op het formulier is gezet door betrokken ambtenaar (...).

Mocht blijken dat mijn ex-vrouw de informatie niet doorgegeven heeft, wie dan wel? Zijn vriendin die bij de politie in Den Haag werkt (...)? Ik verzoek u deze zaak verder te onderzoeken en alle antwoorden te verifiëren om gerichte duidelijkheid in deze zaak te krijgen."

Achtergrond